

Lázi Sándor

ISTEN ESZKÖZE A FOGSÁGBAN

1Móz 40:1–23

Élni, milyen egyszerű szó! Élni milyen könnyű és milyen nehéz! Ha azt hisszük, hogy a földi élet bevezetésével minden befejeződik, s ezért örömszerzésre használjuk ezt a földi vándorlást, akkor – esetleg – elmondhatjuk, hogy élni könnyű. És ha valakit mindig szerető szívek vesznek körül – mint dédelgetett csecsemőt –, akiknek minden igyekezete az ő boldogsága, az elmondhatja magáról, hogy az élet könnyű.

A hívőnek, lelkipásztornak, Isten gyermekének azonban úgy kell élnie ezen a mulandó földön, hogy ne csupán saját megítélése szerint legyen jó, hanem mások is jónak ítélhessék őt. Hogy Isten és ember meg legyen vele elégedve. Úgy kell végighaladni az élet ösvényén, mint Józsefnek, hogy lelkünk szépségét és szívünk üdeségét megőrizzük, és diadalmasan vigyük majd Teremtőnk elé. József életének története útmutatónk e téren.

1. József a hívő ember

Élete arra tanít minket, hogy a hívő keresztény minden időben – a próbákban is – egyformán bibliai magatartást tanúsít. Az arany az iszapban is arany. A sarat már föloldja, magába olvasztja az iszap. József lelkületét, jellemét a méltatlan helyzet, a nehéz körülmény sem rontotta meg. A mély lélek hűsége, hite nem alkalmi dolog, nem ünnepi jelenség, sem külső, üres kegyeskedés, hanem Istenben gyökerező szilárd hívő jellem. Ez az élet állja – mint József – a vihart is. Az ige ezt üzeni: „*Járjatok úgy, mint elhivatásotokhoz illik!*” (2Pt 1:10)

2. Nyilvánvalóvá lett becsületessége

A próbatételek mutatják meg, hogy milyen a becsületünk. József nem akarta megrontani Potifárnak, a fáraó főemberének családi életét. József lelki hős volt, legyőzte önmagát. Magatartása szilárd erkölcsi alapokról tanúskodik. Két szárnyon emelkedik fel az ember a földről, tudniillik az egyenesszívűségen és a tisztaságon. Az egyenességnek szándékunkban, a tisztaságnak kívánságunkban kell lennie. „Az egyenes szív Istenhez törekszik, a tisztaság eléri és gyönyörködik benne.” (Kempis Tamás) A laza erkölcs a romlás útja. József előtt nagyobb tekintély az Úr, mint Potifárné. Aki az Isten tekintélyére vigyáz, az a maga tekintélyét is megőrzi. József, ha szenvednie kell is, nem vádol senkit, nem teregeti ki még Potifárné hibáit sem, csak ennyit mond: „*Mert galádul raboltak el engem a héberek földjéről!*” (1Móz 40:15). József nem feketít be senkit, még a maga igazát sem keresi.

3. József a börtönben is szolgál

József a börtönben is szolgál, akárcsak Jézus a kereszten, amikor imádkozik az emberekért, és üdvözíti a bűnbánó latort (Lk 23:42–43). József megkérdezi a fáraó főembereit, akik az ő ura házában vele együtt fogva voltak, mondván: „*Miért olyan komor ma a ti orcátok?*” (1Móz 40:7)

A szerető szív érzékeny a baj meglátására, úgy, mint a példázatbeli samaritánus esetében is (Lk 10:33). A szeretet nem megy el szótlánul a fájdalom mellett. Az Úr Jézus még a kereszten is törődött azokkal, akik szenvedéseit okozták. Isten

Rembrandt: József álma

bocsánatát kérte számukra. József szolgálata közben nem keresi az emberek kegyét, amikor megjövendöli az életet a pohárnok esetében, és a halált a sütőmester esetében (1Móz 40:9–16).

Nem a szökés jár József fejében, hanem a bizonyágtétel: „*Az álom megfejtése Isten dolga...*” (1Móz 40:8). A kijelentés az Úr, de a közlésre embereket használ. És Józsefnek volt füle a hallásra.

4. Csendben ki tudja várni az Úr szabadítását

A pohárnok meglepedezett Józsefről, de Isten nem (1Móz 40:23). Sokszor mi is csalódunk az emberekben. Azért a legjobb az Úr kezébe tenni életünket. Isten mindig megtalálja a módját, hogy gyermekei életét megmentsse. A hívő ember életében van próba, amelynek nem oka, hanem célja van (1Pt 1:7). Olyan az emberi lélek, mint az alpesi rózsa, amely virágzásának teljes pompájában csak akkor nyílik ki a sziklacsúcson, ha előbb a hideg körülöleli. Jobb a fájdalom, amely üdvözít, mint a gyönyör vagy kényelem, amely kárhozatba visz.

Sokszor a próba a mi jövönk. Megtanít Istenhez jönni.